

Rigsdagstidende.

1850. Forhandlingerne paa Landstinget. № 109.

Anden Session.

42de Møde.

Lørdagen den 7de December.
(Fortsat).

Ordføreren (fortsat): Det lader sig jo tænke, at det mod Slutningen af Rigsdags-sessionen kunde tages under Overveielse, hvilke Udgifter der i det Væsentlige vilde forestaae i Mellemtiden før den nye Session, at der kan forelægges Overflag derover, at saadanne Overflag kunne undersøges af vedkommende Formænd, og derefter meddeles Tingene, før de fillies ad, og man kan da ad denne Vel sikke sig Maaden, hvorpaa Gjenstande af den Beskaffenhed vilde blive behandlede. Man kan ogsaa tænke sig, at Forsamlingerne kunde udnevne Dvæstorer, som kunde paa deres Begne have idetmindste en Overfugt over saadanne oekonomiske Gjenstandes Bestyrelse i Tiden mellem Forsamlingerne. I Tilfald, mødte der uventede og dog aldeles nødvendige Udgifter, saa maatte vel den vedkommende Embedsmænd kunne nyde den Tillid, at han kunde foranstalte det Fornødne, og naar han da forelagde det til Approbation, vilde det upaatvivleligt vinde Bifald af vedkommende Forsamling, ligesom det ogsaa stod ham aabent at conferere med de hidtil fungerende Formænd, forsaavidt han der til maatte finde Anledning. Men alt dette er, som sagt, kun Gjenstande, man har talt om, men man er ikke kommen til noget Resultat, som man har været istand til før Tiden at forelægge Forsamlingerne.

Föruden de egentlige Contoirforretninger og hvad der nærmest staaer i Forbindelse dermed, er en Hovedgjenstand, hvormed man har beskæftiget sig, Ordningen af Revisionen af Tingenes Tidender. Det er jo en Forretning af yderste Vigtighed, det er en Forretning, hvis Udførelse kræver megen Dygtighed og megen

Dvælse. En anden Gjenstand, som ogsaa maa være af Interesse for Tingene, er at sikke sig gode Registre til Tidenderne, og det har navnlig ogsaa været Gjenstand for Opmærksomhed. Hvad man nu har forenet sig om at foreslaae i denne Henseende, foreligger i Slutningen af § 2 og tillige i § 3, samt i § 4, som nærmest vedrører Folkethinget. Revisionen af Folkethingets Tidende er vidtløftigere og Bureauchefens øvrige Forretninger medføre, at han ikke kan befatte sig dermed i saadant Omfang, han ellers vilde kunne, hvorfor det er anset nødvendigt fra det andet Things Side, at en Secretair fik navnlig med Folkethingets Tidende at gjøre i Henseende til Revisionen, og deraf udførte, hvad Bureauchefen selv ikke kunde udføre. Hvad nærværende Thing angaaer, er det derimod antaget, at Revisionen kunde bestrides med en Landstingssecretair, som omhandles i den 3die Paragraph, som i det Hele skulde forestaae dette Hverv, og som man ligeledes havde tiltænkt, overensstemmende med hvad der hidtil har fundet Sted, at skulle affatte Registrene til begge Things Tidender. Efter den Virksomhed, der saaledes er tiltænkt disse forskellige Embedsmænd, er det en Selsfølge, at Bureauchefen staaer i et lige Forhold til begge Thing, og deraf udspringer det Forslag, man har gjort, at han burde ansættes og afflediges efter Formændenes Indstilling ved Rigsdagens Beslutning. Der fordræs en Genstemmighed med Hensyn til denne Ansættelse og Affledigelse, og, at det fordræs, fremgaaer, som sagt, af Embedsmændens Stilling. Underledes forholder det sig med de to Secretairer, hvis Hovedbestilling skulde være at have med Revisionen hver af sit Things Tidende at gjøre. Ligesom Landstingets Secretair efter 3die Paragraph alene skulde besørge Revisionen af Landstingstidenden, saa-